

ikke er sket i de opgørelser, som Folketinget modtager herom.

For at få et indtryk af, hvor store mængder CO₂-emission der rettelig burde tilskrives forbrændingsanlæggene, ønskes med spørgsmålet belyst, hvor meget CO₂ der burde tilskrives forbrænding af 1 ton typisk affald i sammenligning med fossile brændsler, hvor meget CO₂ affaldsforbrændingen samlet bidrager med på årsplan i sammenligning med andre kilder, og hvor meget denne kilde vil vokse i lyset af de foreliggende planer for udbygning af forbrændingskapaciteten i Danmark, bl.a. jf. besvarelsen af spørgsmål nr. S 104 fra 2. samling 1997-98.

Svar (16/2 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Energistyrelsen, som oplyser:

»Efter et groft skøn fra Miljøstyrelsen udgjorde plast i 1997 ca. 200.000 tons af den samlede affaldsmængde til forbrænding, hvilket kan omregnes til 27% af energiindholdet. En emissionsfaktor på 75 kg CO₂ pr. GJ kan skønsmæssigt anvendes for plast.

Under disse antagelser vil plastandelen i affaldsmængden til forbrænding i 1997 ved forbrænding have udledt ca. 0,6 mio. tons CO₂ til atmosfæren. Den totale CO₂-emission fra dansk energianvendelse blev for 1997 opgjort til 63,4 mio. tons.

Emissionen fra plastaffald hidrører fra mængden af plastaffald – og ikke fra affaldsforbrændingskapaciteten. Derfor peges der i den netop vedtagne affaldsplan, Affald 21, på en række nye initiativer, som skal forbedre kvaliteten i affaldshåndteringen. Ét af de initiativer her er at friholde affaldsforbrændingsanlæggene for PVC, ligesom muligheden for at udsortere anden plast til genanvendelse skal undersøges.

Der er i øjeblikket efter Varmeforsyningsloven godkendt omstillinger og udvidelser af anlæg til affaldsforbrænding svarende til en forøgelse af forbrændingskapaciteten på 330.000 tons/år. Udover de allerede godkendte ændringer af anlæg til affaldsforbrænding er Energistyrelsen bekendt med en række projekter under behandling eller under udarbejdelse af interessenterne. Størrelsen af kapacitetsudvidelsen som følge af disse projekter kan dog endnu ikke fastsættes.

Antages det, at den nuværende sammensætning af det forbrændingsegnede affald også gælder fremover, vil den nævnte kapacitetsforøgelse svare til en forøgelse af CO₂-emissionerne ved forbrænding af plast på ca. 70.000 tons. I praksis vil denne stigning blive mindre, da kapacitetsforøgelsen fortrinsvis vil blive udfyldt af andet affald end dagrenovationsaffald, og derfor indeholde mindre mængder plast end dagrenovationsaffald.

Hvis der ses på det samlede CO₂-bidrag, vil en forøgelse af energiproduktionen i form af fjernvarme og el fra affaldsforbrændingsanlæg medføre et væsentligt fald i CO₂-emissionen opgjort netto, fordi der spares fjernvarme- og elproduktion baseret på fossile brændsler.

Nye affaldsbrændingsanlæg producerer kraftvarme, og hvis der fx er tale om, at denne kraftvarme fortrænger kulbaseret el- og kraftvarmeproduktion vil det samlede regnskab give en CO₂-besparelse på 3 til 4 gange CO₂-udledningen ved affaldsforbrænding.

Spm. nr. S 1127

Til trafikministeren (9/2 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren oplyse, om der i den kommende rapport fra havnetunneludvalget bliver præsenteret trafikberegninger, som belyser effekten af at gennemføre en trafikal fredeliggørelse af den indre by uden samtidig etablering af en havnetunnel?«

Begrundelse

I rapporten »Trafikal fredeliggørelse af Indre By« fra Københavns Kommune oktober 1998 er gennemført en vurdering af biltrafikken før og efter en trafikal fredeliggørelse af den indre by.

I modelberegningerne herfor er forudsat gennemførelse af basisnet 2, det vil sige en udbygget minimetro samt etableringen af en havnetunnel. Trafikberegningerne konkluderer, at trafikbelastningen, hvad angår gennemkørende trafik i Middelalderbyen, kan reduceres. Det fremgår imidlertid ikke af rapporten, hvilken af de mange samtidige tiltag der udløser denne effekt. Ifølge rapporten vil den samlede indsats reducere antallet af bilkørsler nordfra og via